[Udenrigsministeren.]
rådets snarlige gennemførelse — et standpunkt, som blev tiltrådt fra norsk og svensk side, og da det naturligvis er ønskeligt, at vedtægten gennemføres enslydende i de deltagende lande, må jeg bede det høje ting om, at vedtægten må blive vedtaget i uændret form.

Jeg vil gerne slutte med at udtale forvisningen om, at der med Det nordiske Råd vil blive skabt en levedygtig og nyttig institution, indenfor hvis rammer der vil blive mulighed for at øve en virkningsfuld indsats i det nordiske samarbejdes tjeneste, og med disse ord tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til landstingets hurtige og velvillige behandling.

Hans Hansen: Med vedtagelse af dette lovforslag om oprettelse af Det nordiske Råd vil en ny sten — og jeg tør godt sige en stor sten — blive lagt på det bygningsværk, som hedder nordisk samarbejde.

Nordisk samarbejde har jo fundet sted gennem mange år på politiske, økonomiske og kulturelle områder, men Det nordiske Råd vil betyde faste former for planlægning af det fremtidige nordiske samarbejde.

Som også den højtærede udenrigsminister bemærkede, blev de forhandlinger, der i 1949 blev ført om et nordisk forsvarsforbund, vel for de fleste af os en skuffelse, men der var alligevel det lyspunkt ved disse forhandlinger, at det var første gang, at valgte repræsentanter fra de nordiske rigsdage trådte samme til forhandling om et specielt emne. Og allerede året efter samledes repræsentanter for de nordiske rigsdage for at forhandle om ensartet lovgivning om indfødsret.

Den højtærede udenrigsminister gav nogle oplysninger om de spørgsmål, som er brændende i tiden. Bl. a. nævnte den højtærede udenrigsminister spørgsmålet om pasfrihed mellem de nordiske lande. Der er grund til at sige tak for det initiativ, der er taget her. Vi havde jo lejlighed til i går eftermiddags at drøfte netop disse forhold, og den højtærede justitsminister gav os forskellige oplysninger på samme måde, som den højtærede udenrigsminister nu har gjort det.

Som også den højtærede udenrigsminister sagde det, var det mit partis formand, hr. Hans Hedtoft, der på den danske gruppes vegne på det nordiske parlamentariske møde i Stockholm i fjor fremsatte forslag om oprettelse af Det nordiske Råd. Forslaget fik tilslutning på dette møde, og resultatet af det senere udvalgsarbejde, der måske ikke altid har været lige let, er blevet det foreliggende lovforslag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rette en tak til den højtærede udenrigsminister, fordi vi så hurtigt har fået dette lovforslag fremsat i rigsdagen.

At man også andre steder end i rigsdagen er tilfreds med det opnåede resultat, ses af en udtalelse fra foreningen Nordens årsmøde sidste torsdag; heri hedder det bl. a.:

„Mødet udtrykker sin glæde over forslaget om det nordiske parlamentariske råd, der kan blive et virksomt redskab til at fremme samarbejdet mellem de nordiske regeringer og rigsdage og derved udbygge det nordiske fællesskab på alle områder."

Den højtærede udenrigsminister gennemgik ret indgående det foreliggende lovforslag, hvorfor jeg ikke skal komme med gentagelser Jeg vil dog gerne udtale en beklagelse af, at man ikke har fået Finland med i dette nye samarbejde, men vil også udtale min tilfredshed med, at man i vedtægtens § 3 har indsat følgende bestemmelse:

„Når det ønskes fra finsk side, kan finske repræsentanter deltage i rådets forhandlinger og beslutninger."

Jeg anser det for en heldig løsning. Man behøver altså ikke at begynde på formaliteter, den dag finske repræsentanter ønsker at være med i Det nordiske Råd.

Jeg ved jo også, at bestemmelsen i § 2, stk. 2, hvori der står:

„De deltagende landes regeringer repræsenteres i rådet af de regeringsmedlemmer, som i hvert enkelt tilfælde udpeges dertil af de respektive regeringer,"

ikke har samme ordlyd som det oprindelige forslag, hvori det udtrykkeligt stod, at de pågældende landes statsministre og udenrigsministre skulle deltage som medlemmer af Det nordiske Råd, altså også med stemmeret. Men det hørte vel til det, der af den højtærede udenrigsminister blev betegnet som skønhedsfejl i forslaget.

Jeg bemærkede i den højtærede udenrigsministers forelæggelsestale hans bemærkninger om den betænkning, der var afgivet af folketingets udvalg, navnlig udtalelsen vedrørende lovforslagets § 2. Jeg skal ikke gentage det, men vil på den givne anledning på min gruppes vegne give tilslutning til, at valget af repræsentanter og suppleanter finder sted på den af folketingsudvalget foreslåede måde.

Idet jeg udtaler ønsket om, at Det nordiske Råd igennem sine forhandlinger vil formidle mange spørgsmål, der kan tjene til en videre udvikling af samarbejdet mellem de nordiske lande, skal jeg på mit partis